

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani
Judecător: Ciprian Valah
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
Judecători: Anatolie Minciună
Victoria Sîrbu
Viorica Mihăilă

ÎNCHEIERE

20 iunie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecător: Svetlana Filincova

Judecători: Dumitru Visternicean, Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Astelo-Com”,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Întreprinderea de Stat „Cantina Cancelariei de Stat” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Astelo-Com” cu privire la evacuarea forțată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 15 noiembrie 2017, prin care a fost respins apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Astelo-Com” și s-a menținut hotărârea Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani din 10 martie 2017 prin care acțiunea a fost admisă,

c o n s t a t ă:

La data de 6 februarie 2017, Întreprinderea de Stat „Cantina Cancelariei de Stat” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Astelo-Com” cu privire la evacuarea forțată.

În motivarea acțiunii a indicat că, la data de 14 mai 2014 Întreprinderea de Stat „Cantina Cancelariei de Stat”, în calitate de locator, a încheiat cu Societatea cu Răspundere Limitată „Astelo-Com”, în calitate de locatar, contractul de locațiune nr. 2 a terenului cu o suprafață de xx m² pe un termen de un an. Prin acordul adițional din 24 mai 2016, termenul contractului de locațiune a fost prelungit până la data de 31 decembrie 2016.

Prin preavizul recepționat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Astelo-Com” la data de 26 septembrie 2016, ultima a fost informată că din 31 decembrie

2016, termenul contractului de locațiune nu v-a fi prelungit și urmează să elibereze suprafețele de teren închiriat.

Conform preavizului expediat în adresa locatarului și recepționat la 26 septembrie 2016, Societății cu Răspundere Limitată „Astelo-Com” i s-a comunicat despre rezilierea contractului de locațiune începând cu data de 31 decembrie 2016 cu eliberarea suprafețelor închiriate.

Menționează că, aceste preavize au rămas fără un răspuns, iar la 31 decembrie 2016 Societatea cu Răspundere Limitată „Astelo-Com” a refuzat de a elibera suprafețele închiriate de care se folosește până în prezent.

Totodată a indicat că, conform pct. 7.5 din contract, acordul poate fi reziliat din inițiativa locatorului în caz de necesitate statală, hotărâri, dispoziții, ordonanțe ale Guvernului și ordine ale Cancelariei de Stat. Astfel, prin ordinul Cancelariei de Stat a Republicii Moldova nr. 554-A din 14 septembrie 2016, s-a dispus suspendarea procedurii de prelungire a termenului de valabilitate a contractelor de locațiune aflate în gestiunea sa.

Solicită Întreprinderea de Stat „Cantina Cancelariei de Stat” admiterea acțiunii cu evacuarea forțată a Societății cu Răspundere Limitată „Astelo-Com” și a altor persoane fizice sau juridice cu toate bunurile de pe terenul cu suprafața de xx m² în temeiul contractului de locațiune nr. 2 din 14 mai 2014.

Prin hotărârea Judecătoriai Chișinău sediul Buiucani din 10 martie 2017, acțiunea a fost admisă și s-a dispus evacuarea forțată a Societății cu Răspundere Limitată „Astelo-Com” și a altor persoane fizice și juridice cu toate bunurile de pe terenul cu suprafața de xx m² amplasat în mun. XXXXXXXX, str. XXXXXXXXXXX, xx, pe care le-a avut în locațiune în baza contractului nr. 2 din 4 mai 2014.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 15 noiembrie 2017, a fost respins ca neîntemeiat apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Astelo-Com” și s-a menținut hotărârea Judecătoriai Chișinău sediul Buiucani din 10 martie 2017.

La 19 martie 2018, Societatea cu Răspundere Limitată „Astelo-Com” a depus cerere de recurs prin care a solicitat admiterea recursului, casarea integrală a deciziei Curții de Apel Chișinău din 15 noiembrie 2017 și a hotărârii Judecătoriai Chișinău sediul Buiucani din 10 martie 2017 cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

În motivarea cererii de recurs a indicat că, prima instanță și instanța de apel la examinarea cauzei în fond nu au aplicat legea care trebuia a fi aplicată, au interpretat în mod eronat legea și au soluționat drepturile unor persoane care nu au fost implicate în proces.

Menționează că, încheierea contractelor de locațiune și acordul adițional la acesta a condiționat apariția speranței legitime și rezonabile de obținere de beneficii din exercitarea activității de antreprenor, cel puțin în quantum ce ar permite posibilitatea întoarcerii investițiilor efectuate.

Totodată, instanța de apel nu a ținut de cont probele prezentate ce confirmă faptul că, proprietar al terenului litigios este statul, dar nu Întreprinderea de Stat „Cantina Cancelariei de Stat”.

Examinând admisibilitatea recursului declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Astelo-Com”, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează următoarele.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

La data de 23 martie 2018, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimatului copia cererii de recurs, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței. Însă, intimata Întreprinderea de Stat „Cantina Cancelariei de Stat” nu au depus referință prin care să-și expună opinia asupra motivelor invocate în recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Astelo-Com”.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, examinând temeiurile invocate în cererea de recurs declarată de Societatea cu Răspundere Limitată „Astelo-Com”, în raport cu materialele cauzei civile, consideră că acesta este inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 431 alin. (2) din Codul de procedură civilă, asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.

Conform art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din actele cauzei se constată că, decizia Curții de Apel Chișinău din 15 noiembrie 2017 a fost expediată în adresa participanților la proces la data de 22 ianuarie 2018 (f.d.80). Cererea de recurs a fost depusă la data de 19 martie 2018 (f.d.84), iar la materiale lipsesc careva date privind recepționarea deciziei.

Astfel, instanța de recurs constată că, Societatea cu Răspundere Limitată „Astelo-Com” s-a conformat prevederilor legale și a declarat cererea de recurs în interiorul termenului de două luni.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care

acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

La caz, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată că argumentele invocate de către Societatea cu Răspundere Limitată „Astelo-Com” în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Prin urmare, reieșind din prevederile art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin. (2), (3) și (4).

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și jurisprudența CEDO, conform căreia recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, însă la caz motivele recursului sânt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanțele de judecată ierarhic inferioare s-au pronunțat în modul corespunzător.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului. Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă. Din recursul declarat nu rezultă încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Cu referire la argumentul recurenteii privind aplicarea eronată de către instanțele judecătorești inferioare a normelor de drept material, Colegiul menționează că în cererea de recurs nu se indică prin ce s-a manifestat aplicarea eronată a normelor de drept material și din care circumstanțe aceasta rezultă.

Prin urmare, cererea de recurs poartă un caracter declarativ, nefiind posibilă determinarea aspectului de ilegalitate al deciziei instanței de apel ce urmează a fi supusă controlului judiciar.

În asemenea circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Astelo-Com” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

Totodată, la 19 iunie 2018, Societatea cu Răspundere Limitată „Astelo-Com” a depus cerere prin care a solicitat ridicarea excepției de neconstituționalitate.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează că, în conformitate cu art. 12¹ alin. (5) din Codul de procedură civilă, în redacția Legii nr. 17 din 5 aprilie 2018 care a intrat în vigoare la data de 1 iunie 2018, instanța de judecată poate ridica excepția de neconstituționalitate doar dacă cererea de chemare în judecată sau cererea de apel a fost acceptată în modul prevăzut de lege ori dacă cererea de recurs împotriva hotărârii sau deciziei curții de apel a fost declarată admisibilă conform legii.

Prin urmare, reieșind din norma de drept citată, cererea Societății cu Răspundere Limitată „Astelo-Com” privind ridicarea excepției de neconstituționalitate nu poate fi examinată deoarece recursul declarat de ultima, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 431 alin. (1) și (2), art. 433 lit. a) și art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Astelo-Com”, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,

Judecător:

Svetlana Filincova

Judecători:

Dumitru Visternicean

Nicolae Craiu